

REPREHENSIO SUI IPSIUS.

πα. εἶπον δὲ ἡ ἀλήθεια, ὡς γέγονε· καὶ ἐπίγνωσ με
ἐκ τῆ φωνῆς καὶ τῶ ὀνόματος, τὴ ποιμνία εἰς ἀπόει-
ξιν τῆ ἀληθείας κελύσας μετρίχθῆναι, ἀπολύει με
τῆ ἐγγλήματος μὴ ἡμέρας ἐβδόμηκοντα μικρῶ ἔλα-
τον. ἢ ἢ ἐπίγνωσις ἦν ἐν σωωκλήσεως τῆ ἐμῆς γονέων
τοῖς ἀρεταῖσι τῶ ἀνδρα ἐξω τῶ πώλεως· καὶ γὰρ ἔπι
χρόνος τινὰς τῶ οἰκονισ ἀρὸς αὐτὸν ἠσασαμεθα.
Ἐπῆρα κατ' ἐμῶν τῶ νύκτα, ὅρα τῶ ἀνδρα λέ-
γοντά μοι. Ὑπόσχεσον εἰς τῶ τόπον σου, καὶ μετα-
νόησον περὶ τῆ ἀδικίας, περὶ αὐτῆς ὅτι ἔστι τις ὁ πᾶ
πάντα ἐφρουρὸν ὀφθαλμός· καὶ ἀπειλοσάμενός μοι
βαρέως ἐνεχάρησεν· ὃν ἀρετῆ ἔνν ἐ τεδείαμα.
Γενόμενος ἢ ἀναγνώσις ὑπέσχεσα, καὶ πομα
δακρύσας σὺκ οἶδα εἰ τῶ Θεὸν ἐπιπροφύροσα· διὸ
δὴ πάντων ἀρετῶν πᾶς ἀχρῶς σιωγωνισαίω, ὅτι
τὸ πρῶμῶ ἔστιν ἀνάτων. Οὐκ ἐφρουρῶμα ἐπὶ τῶς
ὄρασει, ἀλλὰ κατατροχῶμα ἐπὶ τοῖς ἀσθεσί λογ-
ισμοῖς. Ὁ φθῆ καὶ τῶ Φαραὸ ἀγγελοσ, περὶ τῶ
μελλόντων εἰσηγέμενος, ἀλλ' σὺκ ἀπαλλάσσει τὴν
ἀποφασιν ἢ ἀσθησιεία. Δέξῃ καὶ ὁ Χειρὸς τοῖς
ἀσθησιεύσασιν εἰς τὸ ὄνομα ἀρετῆ, σὺκ οἶδα ὑμῶς,
ἐργάτα τῶ ἀνομίας. Οἶδα ὅτι ἀληθῆ ἑώρακα,
καὶ πειρασ παρέλαβον. ἀλλ' ὀδυνάτα ἢ ὑπεβάλλωσα
τῶ Θεῷ λοιδοσία. ὁ γὰρ λέγων ἀτόματα πάντα,
ἀνυπαρξίαν ἠγείτατ Θεοσπιτοσ. Ἐλογισάμην, καὶ ἔ-
λασάμην· μετεμλήθην, καὶ σὺκ ἐπίσασμα εἰ δὴ
λασάμην. Ἐκῆρυξα περὶ Θεῷ, ἀλλ' ἀγνοῶ εἰ ἀσθη-
εἰξαστο πᾶ τῶ ἐμῶ. Ἐχρῶσα περὶ ἀσθησιείας,
ἀλλ' ἔγνωσκα εἰ ὁ Θεὸσ ἀπέξαστο. Ἐἶδον ἀκασ,
καὶ ὄρασα τῶ οἰκονόμου. Ἐἶδον τῶ κόσμου, καὶ σιω-
κα τῶ σρόνοια. Ἐἶδον καὶν δὴ κα κυβερνήτῶ βασι-
λοδῶμῶ· εἶδον πᾶς τῶ ἀνθρώπων ἀραξίωσ μὴδὲν
ἀσθησιείας ἀνθ Θεῷ τῶ κυβερνώπιωσ αὐτάσ. Ἐἶδον
πόλιν καὶ πολιτείασ ἀσθησιείας εἰς σύσασιν, καὶ συν-
ῆκα ὅτι τῶ Θεῷ ἀσθησιείας πᾶ πάντα σιωσῆσῃεν.
Ἐκ τῶ ποιμνίωσ τὸ ποιμνιον, καὶ ἐκ Θεῷ τὸ αὐξῆεν
ἐπὶ τῶ γῆσ πᾶ σύμπασα. Ἐκ τῶ χωρῶ, τῶ αἰτῶ ἐκ
τῶ ἀκαθῶν διασφῆσι, καὶ ἐκ Θεῷ πᾶς ἐπὶ γῆσ ἢ
φροσῆσι εἰς σύσασιν καὶ σῆσῃεν. Ἐκ τῶ βασιλέωσ ἢ κα-
πῆσασιν τῶ στρατωδῶ τῶ πᾶμωσ, καὶ ἐκ Θεῷ τῶ
πάντων ἢ εἰλικρινῆσ διατύπωσι. Οὐδὲν ἐπὶ γῆσ
ἀκῆφαλον, ὅτι πάντων ἀρχῆ ἔστιν ὁ Θεὸσ. Οἱ ποτα-
μοἱ ἀπὸ τῶ πηγῶν, καὶ οἱ νόμοἱ ἀπὸ τῶ θεείασ σοφίασ.
Ἡ γῆ φέρει καρπῶσ, ἀλλ' εἰάν ἔβρεξῆ τῶ ἑρανῶ,
σῆδὲν ἀφ' ἑαυτῶ γενέσασιν δύνατα. Ἡ ἡμέρα
σῆδὲν ἀφ' ἑαυτῶ ἠσῆσασιν, ἀλλὰ χρεῖε τῶ ἠλίω
εἰς τελείωσιν. Οὕτω καὶ πᾶ καλὰ γίνοντ δὴ ἀν-
θρώπων, ἀλλὰ διὰ τῶ Θεῷ πελῆντα. Ὁ ἠλιωσ
ἐχρῆ τῶ φῶσ, ἀλλὰ δέετα τῶ ἑρανῶ εἰς τῶ οἰ-
κῆαν

A set. Cui dum ego id quod vere gestum erat, retulisset, meque ex voce & nomine ille cognovisset, (familiaritas enim meis intercesserat parentibus cum iis, qui ipsum extra urbem educaverant, & aliquandiu una cum ipso habitavimus,) quaestione de pastore habita, coque flagris excepto, ac veritate comperta, post dies plus minus septuaginta, ab accusatione & crimine objecto me absolvit & liberavit. Nocte deinde sequenti in fomnis conspexi virum mihi dicentem: Revertere ad locum tuum, & de iniquitate tua age poenitentiam, certoque scias unum esse oculum cuncta perlustrantem. Et graviter ille mihi comminatus, recessit: quem ad hunc usque diem non amplius vidi.
Anxius igitur, & multis lacrymis perfusus inde abii, ignorans utrum Deo satisfecerim. Quapropter omnium me precibus adjuvari depolco: nam vulnus mihi accidit incurabile. Visionibus ego non efforor, sed impiis cogitationibus meis divexor & angor. Apparuit & Pharaoni Angelus futura prununcians; sed mentem atque sententiam ejus, prophetia non mutavit. Dicit & Christus illis, qui in nomine suo prophetaverant: Non novit vos, operarii iniquitatis. Scio me vera vidisse, & reipia expertus sum: sed ex cruciat me supra modum ingens mea in Deum injuria. Nam qui dicit omnia casu fortuitoque fieri, is Divinitatem e medio tollit. Istud cogitavi, non inficior. Resipui: sed an Deum mihi placaverim, nescio. De ipso praedicavi; sed utrum verba mea ipsi grata fuerint atque accepta, me latet. De Providentia scripsi; sed an id Deo placuerit, ignoro. Domos vidi, & oconomum adesse cognovi. Mundum intuitus sum, & providentiam intellexi. Navem absque gubernatore submergi aspexi: & inanes hominum labores sine Dei gubernatione esse animadverti. Civitates & respublicas diversas bene constitutas vidi: & Dei ordinatione atque praescripto cuncta consistere cognovi. Ex pastore grex viget: & ex Deo cuncta quae super terram sunt, crescunt & coalescunt. Per agricolam inter triticum & spinas discernitur: & a Deo omnis quae in terris est prudentia & intelligentia procedit. A rege militaris exercitus dependet ordo: & a Deo vera cunctarum rerum constitutio atque dispositio. Nihil in terra absque capite & origine, quoniam cunctarum rerum principium est Deus. Flumina ex fontibus scaturiunt: & a divina sapientia leges. Fructus producit terra, si tamen ex caelo ipsa fuerit irrigata: adeo ex seiplo fieri nihil potest. Dies lucis copiam suggerit; sed tamen sole indiget ad sui perfectionem. Sic & bona ab hominibus efficiuntur, sed per Deum perficiuntur. Sol lumen continet,

Exod. 19.

Luc. 13.

Tom. I.

Q 2

at